

ROZHODNUTIE KOLÉGIA EURÓPSKEJ PROKURATÚRY Z 21. APRÍLA 2021,

KTORÝM SA PRIJÍMAJÚ OPERATÍVNE USMERNENIA O
VYŠETROVANÍ, SPÔSOBE ODŇATIA A POSTÚPENIA VECÍ, ZMENENÉ
A DOPLNENÉ ROZHODNUTÍM 7/2022 ZO 7. FEBRUÁRA 2022
A ROZHODNUTÍM KOLÉGIA EURÓPSKEJ PROKURATÚRY
026/2022 Z 29. JÚNA 2022

Kolégium Európskej prokuratúry,

so zreteľom na nariadenie Rady (EÚ) 2017/1939 z 12. októbra 2017, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca na účely zriadenia Európskej prokuratúry (ďalej len „nariadenie o Európskej prokuratúre“), a najmä na článok 9 ods. 2, články 25, 26, 27 a článok 34 ods. 3 tohto nariadenia,

so zreteľom na vnútorný rokovací poriadok Európskej prokuratúry prijatý kolégiom 12. októbra 2020, a najmä na články 38, 41, 42, 43, 57 a 57 tohto poriadku,

berúc do úvahy potrebu zabezpečiť jednotný postup v oblasti trestného stíhania a účinne bojovať proti trestným činom poškodzujúcim finančné záujmy Európskej únie,

berúc do úvahy návrh hlavného európskeho prokurátora na základe záverov špecializovanej pracovnej skupiny európskych prokurátorov,

ROZHODOL TAKTO:

Článok 1

Usmernenia o prioritách a postupe Európskej prokuratúry v oblasti vyšetrovania a trestného stíhania sú uvedené v prílohe 1, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozhodnutia.

Usmernenia o kritériách odňatia prebiehajúcich vecí súvisiacich s trestnými činmi patriacimi do právomoci Európskej prokuratúry a spáchanými po 20. novembri 2017 sú uvedené v prílohe 2, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozhodnutia.

Usmernenia o kritériách neodňatia vecí európskymi delegovanými prokurátormi sú uvedené v prílohe 3, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozhodnutia.

Usmernenia o kritériách postúpenia vecí príslušným vnútroštátnym orgánom sú uvedené v prílohe 4, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozhodnutia.

Článok 2

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho prijatia.

V Luxemburgu 21. apríla 2021.

V mene kolégia

Laura Codruța KÖVESI
hlavný európsky prokurátor

PRÍLOHA 1: USMERNENIA O PRIORITÁCH A POSTUPE EURÓPSKEJ PROKURATÚRY V OBLASTI VYŠETROVANIA A TRESTNÉHO STÍHANIA¹

Podľa odôvodnenia 24 nariadenia Rady (EÚ) 2017/1939 (ďalej len „nariadenie o Európskej prokuratúre“) kolégium Európskej prokuratúry prijíma rozhodnutia o strategických záležitostiach vrátane určovania priorít a jednotného postupu Európskej prokuratúry v oblasti vyšetrovania a trestného stíhania. Okrem toho v súlade s článkom 9 ods. 2 nariadenia o Európskej prokuratúre prijíma kolégium rozhodnutia o strategických záležitostiach, predovšetkým s cieľom zabezpečiť súdržnosť, efektívnosť a konzistentnosť postupu Európskej prokuratúry v oblasti trestného stíhania v rámci členských štátov.²

Článok 25 ods. 1 stanovuje, že „Európska prokuratúra vykonáva svoju právomoc buď začatím vyšetrovania podľa článku 26, alebo rozhodnutím o uplatnení svojho práva odňať vec podľa článku 27“.

Európska prokuratúra začne vyšetrovanie, pokiaľ dostane relevantné informácie o spáchanom alebo páchanom trestnom čine, ktorý by mohol patriť do jej právomoci a v súvislosti s ktorým justičný orgán alebo orgán presadzovania práva členského štátu nezačal vyšetrovanie.

Európska prokuratúra sa môže rozhodnúť využiť svoje právo odňať vec, pokiaľ justičný orgán alebo orgán presadzovania práva členského štátu začal vyšetrovanie v súvislosti s trestným činom, ktorý by mohol patriť do právomoci Európskej prokuratúry.

Článok 40 ods. 2 vnútorného rokovacieho poriadku Európskej prokuratúry

stanovuje, že pri overovaní na účely odňatia veci sa posudzujú ďalšie kritériá, najmä:

- a. stupeň pokročenia vyšetrovania;
- b. relevantnosť vyšetrovania s ohľadom na zabezpečenie súdržnosti jednotného postupu Európskej prokuratúry v oblasti vyšetrovania a trestného stíhania;
- c. cezhraničné aspekty vyšetrovania;
- d. existencia iného osobitného dôvodu, z ktorého vyplýva, že Európska prokuratúra je v lepšej pozícii pokračovať vo vyšetrovaní.

Kolégium v tejto súvislosti stanovuje tieto usmernenia, ktoré európski delegovaní prokurátori zohľadnia, pokiaľ ide o priority a postup Európskej prokuratúry v oblasti vyšetrovania a trestného stíhania:

¹ Tieto usmernenia sú prevzaté tak, ako boli prijaté na základe rozhodnutia kolégia Európskej prokuratúry 029/2021 z 21. apríla 2021 a zmenené a doplnené rozhodnutím kolégia Európskej prokuratúry 026/2022 z 29. júna 2022.

² Pokiaľ nie je uvedené inak, ďalej uvádzané články sú článkami „nariadenia o Európskej prokuratúre“.

1. Začatie vyšetrovania

- a) Podľa článku 24 ods. 1 nariadenia o Európskej prokuratúre „inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie a orgány členských štátov príslušné podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva bez zbytočného odkladu oznámia Európskej prokuratúre akúkoľvek trestnú činnosť, v súvislosti s ktorou môžu [môže - *neoficiálny preklad*] uplatniť svoje právomoci v súlade s článkom 22, článkom 25 ods. 2 a 3“. Toto je hlavný spôsob, akým môže Európska prokuratúra vykonávať svoju právomoc a začať vyšetrovanie.
- b) Hlavným zdrojom trestných oznámení sú inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie a orgány členských štátov. Európska prokuratúra môže dostávať aj priame informácie z iných zdrojov, akými sú sťažnosti fyzických a právnických osôb. V článku 26 ods. 1 sa totiž uvádza, že Európska prokuratúra začne vyšetrovanie, keď „existujú opodstatnené dôvody domnievať sa“, že sa pácha alebo bol spáchaný trestný čin v rámci jej právomoci, pričom neuvedie žiadny konkrétny zdroj.
- c) Článok 24 ods. 1 odkazuje na článok 22 a článok 25 ods. 2 a 3, čo znamená, že Európska prokuratúra je v prvom rade jediným orgánom príslušným posúdiť, či má uplatniť svoju právomoc. To zahŕňa prípady, v ktorých existuje potenciálna súbežná právomoc Európskej prokuratúry a vnútroštátnych orgánov činných v trestnom konaní. Článok 24 ods. 1 stanovuje spôsob podania trestného oznámenia priamo a výlučne na Európskej prokuratúre, ktorý nemôže zahŕňať súčasne vnútroštátne súdne orgány ako súbežných adresátov oznámenia. V tomto prípade inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie a orgány členských štátov príslušné podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva podajú trestné oznámenie priamo a výlučne na Európskej prokuratúre. Cieľom oznámenia prijatého v súlade s článkom 24 ods. 1 je, aby Európska prokuratúra prijala rozhodnutie o tom, či uplatní svoju právomoc a začne vyšetrovanie; preto bude adresované len Európskej prokuratúre.
- d) Tým, že uvedené orgány budú oznamovať trestné činy predovšetkým a výlučne Európskej prokuratúre, sa teda zabráni zasahovaniu do výlučných právomocí Európskej prokuratúry a jej vyšetrovacích činností. Tento výlučný spôsob podávania oznámení by zabránil riziku súbežných vyšetrovaní a ich negatívnym dôsledkom, ako aj vážnemu narušeniu mechanizmu výmeny informácií uvedenému v nariadení.
- e) Vyššie uvedené pravidlá sa nedotýkajú práva vnútroštátnych orgánov dostať včas informácie v každom prípade, keď sa Európska prokuratúra rozhodne začať konanie vo veci, keďže Európska prokuratúra je povinná poskytnúť tieto informácie v súlade s článkom 25 ods. 5 a článkom 26 ods. 7.

2. Odňatie vyšetrovania

- a) Európska prokuratúra dostane informáciu o trestnom čine, vo vzťahu ku ktorému by mohla uplatniť svoju právomoc po tom, ako justičný orgán alebo orgán presadzovania práva v členskom štáte už začal vyšetrovanie. Táto informácia je zaslaná v súlade s článkom 24 ods. 2 a súvisí s tým, že Európska prokuratúra sa môže rozhodnúť, že vykoná svoju právomoc uplatnením práva na odňatie veci.

- b) Ako už bolo uvedené, kritériá, ktoré musia byť splnené pri rozhodovaní o odňatí veci, v súvislosti s ktorou už vnútroštátny orgán začal trestné vyšetrovanie, sú odlišné od kritérií súvisiacich so začatím vyšetrovania.
- c) Kým Európska prokuratúra nerozhodne o odňatí veci, vnútroštátny orgán môže stále vykonávať vyšetrovacie úkony, keďže v súlade s článkom 27 ods. 5 je vnútroštátny orgán povinný zdržať sa vykonávania ďalších vyšetrovacích úkonov, až keď Európska prokuratúra uplatní svoje právo na odňatie veci. Po poskytnutí informácie uvedenej v článku 24 ods. 2 a predtým, ako Európska prokuratúra prijme rozhodnutie o odňatí veci, vnútroštátny orgán nemôže prijať iba také rozhodnutie, ktoré by mohlo Európskej prokuratúre brániť v uplatnení jej práva odňať vec.
- d) Ďalej je potrebné poznamenať, že článok 24 ods. 2 stanovuje, že iba „ak sa príslušný justičný orgán alebo orgán presadzovania práva členského štátu... domnieva“, že vyšetrovanie, ktoré vykonáva, sa týka trestného činu uvedeného v článku 22 a článku 25 ods. 2 a 3, informuje tento orgán Európsku prokuratúru. Keďže trestné činy patriace do právomoci Európskej prokuratúry nie sú uvedené v „uzavretom zozname trestných činov“ a nie sú teda vždy okamžite identifikovateľné, príslušný vnútroštátny orgán bude možno musieť pred informovaním Európskej prokuratúry vykonať počiatočné posúdenie.
- e) Príslušný justičný orgán alebo orgán presadzovania práva členského štátu však môže výlučne s odkazom na situácie uvedené v článku 24 ods. 3 usúdiť, že Európska prokuratúra nemala vykonávať svoju právomoc. V každom prípade je príslušný vnútroštátny orgán povinný informovať o tom Európsku prokuratúru.
- f) V prípade, že sa vnútroštátny orgán nedomnieva, že by Európska prokuratúra mala byť informovaná, Európska prokuratúra môže napriek tomu uplatniť svoje právo odňať vec po tom, ako dostane informácie z iných zdrojov a podľa postupu uvedeného v článku 27 ods. 3 a ďalej v článku 24 ods. 2.

3. Usmernenia k výkonu právomoci Európskej prokuratúry

3.1. Všeobecné pravidlá

- a) Podľa článku 24 ods. 1 nariadenia o Európskej prokuratúre inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie, ako aj orgány členských štátov príslušné podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva, oznámia akúkoľvek trestnú činnosť uvedenú v článku 22 a článku 25 ods. 2 a 3 výlučne Európskej prokuratúre.
- b) Na účely týchto usmernení sa pri posudzovaní škody, ktorá bola alebo pravdepodobne bude spôsobená na finančných záujmoch Európskej únie, zohľadní:
 1. skutočná strata na zdrojoch alebo majetku Európskej únie a/alebo strata, ktorá mohla byť spôsobená, ak by bol trestný čin dokonaný v súlade s úmyslom páchatela(-ov);

2. hodnota zákazky v prípadoch súvisiacich s obstarávaním, keď správanie nespôsobilo skutočnú materiálnu stratu na finančných záujmoch Únie, ale zákazka by nebola zadaná bez podvodnej činnosti“.
- c) Pokiaľ sa Európska prokuratúra rozhodne uplatniť svoju právomoc v prípade trestného činu, ktorý patrí do pôsobnosti článku 22 ods. 2 alebo 3 alebo článku 25 ods. 2 alebo 3 a možno predvídať, že také rozhodnutie môže viesť ku konfliktu právomocí podľa článku 25 ods. 6, rozhodnutie Európskej prokuratúry, ako aj informácie poskytnuté členskému štátu musia byť odôvodnené a musia obsahovať osobitné odôvodnenie právomoci Európskej prokuratúry v danom prípade.

3.2. Výkon právomoci začatím vyšetrovania s odkazom na informácie týkajúce sa trestnej činnosti, ktoré Európska prokuratúra dostane v súlade s článkom 24 ods. 1 alebo z iných nezávislých zdrojov

- a) Európska prokuratúra vykonáva svoju právomoc v súvislosti s akýmkoľvek trestným činom uvedeným v článku 22 ods. 1, ktorý patrí do jej vecnej, územnej, osobnej a časovej pôsobnosti.
- b) Európska prokuratúra v súlade s článkom 22 ods. 2 nariadenia o Európskej prokuratúre vykonáva svoju právomoc v prípade trestných činov týkajúcich sa účasti v zločineckej organizácii, ak trestnú činnosť páchanú zločineckou organizáciou predstavujú ktorékoľvek z trestných činov uvedené v čl. 22 ods. 1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 25 ods. 3, začne v tomto prípade Európska prokuratúra vyšetrovanie bez ohľadu na súbežnú existenciu iných menej závažných trestných činov a bez ohľadu na škodu, ktorú na finančných záujmoch Únie spôsobili alebo pravdepodobne spôsobia trestné činy, ktoré nie sú uvedené v článku 22 ods. 1.
- c) Ak sa nezákonná činnosť takej zločineckej organizácie rovnako týka rôznych oblastí a ak sa účel páchania jedného alebo viacerých trestných činov uvedených v článku 22 ods. 1 zhoduje s úmyslom páchania iných trestných činov, Európska prokuratúra môže vykonávať svoju právomoc iba vtedy, ak nastane jedna z týchto okolností:
 1. horná hranica trestnej sadzby stanovená vo vnútroštátnom práve za trestný čin patriaci do pôsobnosti článku 22 ods. 1 je prísnejšia ako horná hranica trestnej sadzby stanovená za iný menej závažný trestný čin a oddelené vyšetrovanie by narušilo účinné vedenie vyšetrovania alebo trestného stíhania v rozpore so záujmom spravodlivosti alebo by mohlo poškodiť procesné záruky alebo základné práva obvinených alebo obetí. Pokiaľ je najvyšší trest za trestný čin, ktorý nepatrí do právomoci Európskej prokuratúry, prísnejší, Európska prokuratúra môže naďalej vykonávať svoju právomoc, ak bol tento trestný čin prostriedkom na spáchanie trestného činu, ktorý spadá do pôsobnosti článku 22 ods. 1, ak bol spáchaný na zabezpečenie beztrestnosti činov, na ktoré je príslušná Európska prokuratúra, alebo ak bol prostriedkom na obchodovanie, prevod alebo nakladanie s príjmami z trestného činu patriaceho do pôsobnosti článku 22 ods. 1.

2. možno odôvodnene predpokladať, že škoda, ktorá bola alebo pravdepodobne bude spôsobená na finančných záujmoch Únie dotknutou trestnou činnosťou, presahuje škodu, ktorá bola alebo pravdepodobne bude spôsobená inej obeť;
 3. vyšetrovanie by mohlo mať dôsledky na úrovni Únie alebo by mohlo poškodiť povesť Únie vrátane prípadov, keď by povesť Únie mohla byť ohrozená na vnútroštátnej alebo miestnej úrovni.
- d) Európska prokuratúra bude vykonávať svoju právomoc v súvislosti s akýmkoľvek iným trestným činom, ktorý je neoddeliteľne spojený s trestnou činnosťou, ktorá patrí do pôsobnosti článku 22 ods. 1, v súlade s článkom 22 ods. 3 a článkom 25 ods. 3 nariadenia o Európskej prokuratúre. Trestný čin sa považuje za neoddeliteľne spojený s iným trestným činom, ak okrem iného:
1. samostatné rozhodnutie o trestnom stíhaní jedného z nich, môže mať dôsledky *ne bis in idem* pri vyšetrovaní, stíhaní alebo súdnom konaní v prípade druhého činu;
 2. obidva trestné činy boli spáchané na základe tej istej relevantnej činnosti a s rovnakým úmyslom;
 3. súbor skutkových okolností, z ktorých pozostávajú tieto trestné činy, vznikol v rámci uskutočnenia toho istého trestného zámeru s cieľom dosiahnuť rovnaký spoločný cieľ;
 4. špecifické nezákonné konanie tvoriace jeden z trestných činov je časovo, priestorovo a vecne spojené s druhým činom a tvorí neoddeliteľný celok;
 5. skutočnosti súvisiace s týmito trestnými činmi sú prepojené takým spôsobom, že samostatné vyšetrovanie, trestné stíhanie alebo rozhodovanie o trestných činoch v odlišných konaniach by umelo rozdelilo sled udalostí, ktoré tvoria prirodzený priebeh deja.
- e) V súlade s článkom 4 ods. 1 smernice EÚ 2017/1371 vykonáva Európska prokuratúra svoju právomoc vo vzťahu k trestným činom prania špinavých peňazí, ktoré zahŕňajú majetok³ pochádzajúci z trestných činov uvedených v článku 22 ods. 1.
- f) Ak činnosti prania špinavých peňazí zahŕňajú majetok pochádzajúci z trestných činov uvedených v článku 22 ods. 1, ako aj z iných trestných činov, Európska prokuratúra vykonáva svoju právomoc:
1. ak je horná hranica trestnej sadzby stanovená vo vnútroštátnom práve za predikatívny trestný čin patriaci do pôsobnosti článku 22 ods. 1 prísnejšia ako horná hranica trestnej sadzby stanovená za iný predikatívny trestný čin, pokiaľ tento posledný uvedený čin nebol prostriedkom na spáchanie trestného činu patriaceho do pôsobnosti článku 22 ods. 1.
 2. ak je hodnota majetku pochádzajúceho z trestných činov uvedených v článku 22 ods. 1 vyššia ako hodnota majetku pochádzajúceho z iných predikatívnych trestných činov;

³ Pojem „majetok“ sa v tomto prípade použije v súlade s definíciou stanovenou v odporúčaniach FATF: „Majetok znamená aktíva každého druhu, či už hmotné alebo nehmotné, hnutelné alebo nehmotné, ako aj právne dokumenty alebo nástroje preukazujúce vlastníctvo takých aktív alebo podiel na nich“ (slovník).

alebo:

3. ak by vyšetrovanie by mohlo mať dôsledky na úrovni Únie alebo by mohlo poškodiť povest' Únie vrátane prípadov, keď by povest' Únie mohla byť ohrozená na vnútroštátnej alebo miestnej úrovni.

3.3. Výkon právomoci odňatím vyšetrovania s odkazom na informácie týkajúce sa trestnej činnosti, ktoré Európska prokuratúra dostane v súlade s článkom 24 ods. 2

Európska prokuratúra vykonáva svoju právomoc odňatím vyšetrovania, keď sú splnené kritériá stanovené v bode 3.2 a aspoň jedno z týchto ďalších kritérií:

- a) Vyšetrovanie by mohlo mať dôsledky na úrovni Únie alebo by mohlo poškodiť povest' Únie vrátane prípadov, keď by povest' Únie mohla byť ohrozená na vnútroštátnej alebo miestnej úrovni.
 - b) Úradníci alebo iní zamestnanci Únie, členovia inštitúcií Únie alebo iní verejní činitelia⁴ sú podozriví zo spáchania trestného činu v akomkoľvek postavení;
 - c) Vyšetrovanie má cezhraničný rozmer zahŕňajúci najmenej dva zúčastnené členské štáty, v dôsledku čoho má Európska prokuratúra ako jeden úrad efektívnejšie postavenie pri vyšetrovaní a trestnom stíhaní;
 - d) Vyšetrovanie má cezhraničný rozmer zahŕňajúci zúčastnené aj nezúčastnené členské štáty a/alebo tretie krajiny a vnútroštátne orgány zúčastneného členského štátu nevykonali žiadny relevantný úkon alebo sa vyšetrovanie značne oneskoruje;
 - e) Vnútroštátny orgán nevykonal a je nepravdepodobné, že vykoná, alebo nie je schopný vykonať relevantné úkony na účely celkovej náhrady škody spôsobenej na finančných záujmoch Únie;
 - f) Vnútroštátny orgán nevykonal významné vyšetrovacie úkony;
 - g) Medzi príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a Európskou prokuratúrou sa dosiahne dohoda o lepšom postavení Európskej prokuratúry na vyšetrovanie alebo trestné stíhanie;
- alebo
- h) je potrebné neodkladne riešiť jednu alebo viaceré z nasledujúcich situácií a príslušný vnútroštátny orgán nevykonal relevantné úkony a je nepravdepodobné, že úkony vykoná, alebo nie je schopný ich vykonať na účely jej riešenia:
 1. existuje konkrétne riziko, že zisky z trestného činu sa stratia, predajú, prevedú alebo sa akokoľvek znemožní ich zabavenie;

⁴ Pojem „verejný činiteľ“ sa v tomto prípade používa v súlade s definíciami stanovenými v článku 4 ods. 4 a odôvodnení 10 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1371 z 5. júla 2017 o boji proti podvodom, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, prostredníctvom trestného práva (smernica o ochrane finančných záujmov) a v článku 2 písm. a), b) a c) Dohovoru Organizácie spojených národov proti korupcii, vrátane úradníkov verejnej medzinárodnej organizácie.

2. existuje konkrétne riziko, že by sa podozrivá(-é) osoba(-y) mohla(-i) pokúsiť uniknúť, alebo sa skutočne pokúša(-jú) uniknúť trestnému stíhaniu a spravodlivosti;
3. existuje konkrétne riziko, že jeden alebo viacerí kľúčoví svedkovia budú zavraždení, bude im ublížené, alebo budú akokoľvek oslovení, aby zmenili svoju výpoveď;
4. existuje konkrétne riziko, že významné dôkazy budú zničené, zatajené alebo akokoľvek nedostupné
5. existuje riziko, že škoda na finančných záujmoch Únie bude vyššia;

4. Namietnutie konfliktu právomocí alebo reakcia na taký konflikt v súlade s článkom 25 ods. 6

4.1. Právny rámec

- a) Podľa článku 25 ods. 6 nariadenia o Európskej prokuratúry v prípade sporu medzi Európskou prokuratúrou a vnútroštátnymi orgánmi trestného stíhania v otázke, či trestná činnosť patrí do pôsobnosti článku 22 ods. 2 alebo 3 alebo článku 25 ods. 2 alebo 3, vnútroštátny orgán príslušný rozhodovať o právomoci vo veciach trestného stíhania na vnútroštátnej úrovni rozhodne o tom, kto má právomoc.
- b) Hoci nariadenie nestanovuje žiadny postup namietnutia konfliktu, predpokladá sa, že Európska prokuratúra aj vnútroštátny orgán trestného stíhania môžu požiadať o rozhodnutie o tom, kto má mať právomoc vec vyšetovať.
- c) Ak neexistuje osobitný postup ustanovený nariadením, Európska prokuratúra dodržiava pravidlá stanovené vnútroštátnym právom, pokiaľ ide o riešenie konfliktov právomocí, a obráti sa na orgán určený dotknutým členským štátom, ktorý je príslušný rozhodnúť o právomoci.
- d) Európska prokuratúra dostáva informácie v súlade s článkom 24 ods. 3 len v súvislosti s prípadmi uvedenými v článku 25 ods. 3. V tomto prípade môže Európska prokuratúra vykonávať svoju právomoc na základe článku 25 ods. 6. V článku 27 ods. 1 sa uvádza, že Európska prokuratúra prijme rozhodnutie, či uplatní svoje právo odňať vec, po doručení všetkých relevantných informácií v súlade s článkom 24 ods. 2. V odôvodnení 61 sa uvádza, že „keď justičný orgán a orgán presadzovania práva členského štátu iniciuje vyšetovanie v súvislosti s trestným činom a domnieva sa, že Európska prokuratúra by nemohla vykonávať svoju právomoc, mal by ju o tom informovať, aby jej umožnil posúdiť, či by mala vykonať svoju právomoc“. Európska prokuratúra je úplne nezávislá pri zisťovaní, či trestný čin patrí do jej právomoci.
- e) Na základe analogického uplatnenia článku 27 ods. 3 nariadenia môže Európska prokuratúra tiež informovať príslušný vnútroštátny orgán o tom, že vyšetovanie posúdila ako patriace do jej právomoci, a o svojom úmysle uplatniť právo na odňatie veci. Európska prokuratúra môže teda požiadať príslušný vnútroštátny orgán, aby oznámil informácie v súlade s článkom 24 ods. 2 nariadenia.

- f) Ak však príslušný vnútroštátny orgán nesúhlasí a rozhodne sa zotrvať na svojom posúdení, že Európska prokuratúra nemohla vykonávať svoju právomoc v súlade s článkom 24 ods. 3, môže Európska prokuratúra vykonávať svoju právomoc na základe článku 25 ods. 6 uplatniteľného v prípade sporu medzi Európskou prokuratúrou a vnútroštátnymi orgánmi trestného stíhania.
- g) Vo všetkých ostatných prípadoch vrátane prípadov, keď sa vyšetrovanie týka organizovaného zločinu a trestných činov prania špinavých peňazí, je vnútroštátny orgán povinný informovať Európsku prokuratúru v súlade s článkom 24 ods. 2 a ak sa Európska prokuratúra v dôsledku toho domnieva, že by mala uplatniť svoju právomoc, uplatní svoje právo odňať vec.
- h) Naproti tomu vnútroštátny orgán trestného stíhania môže vo viacerých prípadoch namietnuť „pozitívny konflikt“⁵ právomocí. Ako už bolo uvedené, Európska prokuratúra informuje príslušný vnútroštátny orgán o každom rozhodnutí vykonať alebo nevykonať svoju právomoc v súlade s článkom 25 ods. 5, článkom 24 ods. 7, článkom 26 ods. 2 a 7 a článkom 27 ods. 7. Kedykoľvek Európska prokuratúra vykoná svoju právomoc – či už začatím alebo odňatím vyšetrovania – v súvislosti s akoukoľvek trestnou činnosťou, ktorá patrí do pôsobnosti článku 22 ods. 2 alebo 3 alebo článku 25 ods. 2 alebo 3, vnútroštátny orgán trestného stíhania je oprávnený po získaní relevantných informácií požiadať príslušný vnútroštátny orgán, aby rozhodol o tom, kto má mať právomoc vec vyšetrovať.
- i) Pokiaľ ide o možný „negatívny konflikt“⁶ právomocí, vnútroštátne orgány nemôžu odovzdať alebo postúpiť veci Európskej prokuratúre, ale môžu ju len informovať v súlade s článkom 24 ods. 2. Po posúdení informácií sa Európska prokuratúra môže rozhodnúť, že neuplatní svoju právomoc, a nemusí namietnuť žiadny „negatívny konflikt“. V tomto prípade vyšetrovanie zostane na príslušnom vnútroštátnom orgáne.
- j) Príslušný vnútroštátny orgán však môže namietnuť „negatívny konflikt“ vždy, keď sa Európska prokuratúra rozhodne neuplatniť svoju právomoc v súvislosti s akoukoľvek trestnou činnosťou, ktorá patrí do pôsobnosti článku 22 ods. 2 alebo 3 alebo článku 25 ods. 2 alebo 3.
- k) Treba poznamenať, že vnútroštátny orgán môže namietnuť „negatívny konflikt“ aj v prípade, keď Európska prokuratúra postúpi vec v súlade s článkom 34 ods. 1. Keď sa totiž Európska prokuratúra v súlade s článkom 34 ods. 5 rozhodne postúpiť vec uvedenú v článku 34 ods. 2 a 3 vnútroštátnemu orgánu, tento orgán sa môže rozhodnúť, že neprijme prevzatie veci. Vnútroštátny orgán však nie je oprávnený odmietnuť postúpenie veci, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie článku 34 ods. 1. Jediným druhom vyšetrovania, ktoré možno postúpiť vnútroštátnemu orgánu v súlade s článkom 34 ods. 1, v súvislosti s ktorým sa môže namietnuť negatívny spor, je prípad trestných činov týkajúcich sa účasti v zločineckej organizácii, pokiaľ sa ukáže, že cieľom trestnej činnosti

⁵ „Pozitívny konflikt“ sa v tomto prípade vzťahuje na situácie, keď Európska prokuratúra aj vnútroštátny orgán trestného stíhania tvrdia, že majú právomoc na vyšetrovanie a trestné stíhanie vo veci.

⁶ „Negatívny konflikt“ sa v tomto prípade vzťahuje na situácie, keď Európska prokuratúra a vnútroštátny orgán trestného stíhania tvrdia, že nemajú právomoc na vyšetrovanie a trestné stíhanie vo veci a že právomoc patrí inému orgánu.

nie je páchanie trestných činov uvedených v článku 22 ods. 1. Spor medzi Európskou prokuratúrou a vnútroštátnymi orgánmi trestného stíhania ohľadom otázky, či trestná činnosť patrí do pôsobnosti článku 22 ods. 2, teda aké je zameranie trestnej činnosti, možno predložiť príslušnému vnútroštátnemu orgánu, aby rozhodol v súlade s článkom 25 ods. 6.

4.2. Usmernenia Európskej prokuratúry v prípade sporu, ktorý môže spôsobiť konflikt právomocí podľa článku 25 ods. 6 nariadenia o Európskej prokuratúre

- a) Ak sa Európska prokuratúra rozhodne namietnuť konflikt na základe postupu ustanoveného v článku 25 ods. 6 nariadenia, európsky delegovaný prokurátor podá príslušnému vnútroštátnemu orgánu odôvodnenú žiadosť, v ktorej požiada, aby bola Európskej prokuratúre priznaná právomoc vyšetřovať vec v prípade potreby v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi.
- b) Keď Európska prokuratúra dostane informáciu, že vnútroštátny prokurátor namietol konflikt právomocí podľa článku 25 ods. 6 nariadenia o Európskej prokuratúre, konajúci európsky delegovaný prokurátor po porade s dozorujúcim európskym prokurátorom a v prípade potreby podľa vnútroštátnych právnych predpisov predloží príslušnému vnútroštátnemu orgánu memorandum. Konajúci európsky delegovaný prokurátor vysvetlí, prečo Európska prokuratúra uplatnila svoju právomoc, a poskytne príslušnému vnútroštátnemu orgánu relevantné dokumenty.
- c) Ak je to potrebné na prijatie informovaného rozhodnutia na účely uplatnenia článku 25 ods. 6, európsky delegovaný prokurátor si vyžiada ďalšie relevantné informácie, ktoré majú k dispozícii inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie a orgány členských štátov v súlade s článkom 24 ods. 9.

PRÍLOHA 2: USMERNENIA O KRITÉRIÁCH PRE ODŇATIE PREBIEHAJÚCICH VECÍ TÝKAJÚCICH SA TRESTNÝCH ČINOV PATRIACICH DO PRÁVOMOCI EURÓPSKEJ PROKURATÚRY A SPÁCHANÝCH PO 20. NOVEMBRI 2017

V súlade s článkom 120 ods. 2 nariadenia Rady (EÚ) 2017/1939 (ďalej len „nariadenie o Európskej prokuratúre“) má Európska prokuratúra právomoc v súvislosti so všetkými trestnými činmi, ktoré patria do rozsahu jej pôsobnosti, spáchanými po 20. novembri 2017 za predpokladu, že vnútroštátne vyšetrovanie nebolo ešte skončené a že na súd nebola podaná obžaloba podľa článku 27 ods. 7 druhého pododseku.

S najväčšou pravdepodobnosťou v prvotnom štádiu fungovania Európskej prokuratúry vnútroštátne úrady oprávnené na trestné stíhanie informujú Európsku prokuratúru podľa článku 24 ods. 2 nariadenia o Európskej prokuratúre o veľkom počte vecí, v ktorých by Európska prokuratúra mohla uplatniť svoje právo odňať vec.

Podľa odhadov prijatých od členských štátov dostane Európska prokuratúra informácie o približne 2 150 prebiehajúcich veciach (ďalej len „nevybavené veci“). Podľa článku 27 ods. 1 nariadenia o Európskej prokuratúre plynú od doručenia týchto informácií 5-dňová lehota na prijatie rozhodnutia o uplatnení práva odňať vec, pričom Európska prokuratúra je následne povinná informovať o tom vnútroštátne orgány.

V súlade so zásadami proporcionality a nevyhnutnosti by Európska prokuratúra mala odňať len tie veci, v ktorých by výkon jej právomoci priniesol pridanú hodnotu pri pokračovaní vyšetrovania.

Článok 40 ods. 2 vnútorného rokovacieho poriadku Európskej prokuratúry, ktorý stanovuje pravidlá overovania na účely odňatia vecí, odkazuje v tejto súvislosti na tieto všeobecné kritériá:

- a. stupeň pokročenia vyšetrovania;
- b. relevantnosť vyšetrovania s ohľadom na zabezpečenie súdržnosti jednotného postupu Európskej prokuratúry v oblasti vyšetrovania a trestného stíhania;
- c. cezhraničné aspekty vyšetrovania;
- d. existencia iného osobitného dôvodu, z ktorého vyplýva, že Európska prokuratúra je v lepšej pozícii pokračovať vo vyšetrovaní.

Kolégium stanovuje v tomto ohľade tieto osobitné kritériá, ktoré európski delegovaní prokurátori zohľadnia pri odňatí prebiehajúcich vyšetrovaní týkajúcich sa trestných činov spáchaných od 20. novembra 2017 do dňa, keď Európska prokuratúra prevezme úlohy vyšetrovania a trestného stíhania, ktoré jej boli zverené týmto nariadením:

- a) Európska prokuratúra rozhodne o odňatí:
 1. vyšetrovania, ktoré by mohli mať dôsledky na úrovni Únie alebo by mohli poškodiť povesť Únie vrátane prípadov, keď by povesť Únie mohla byť ohrozená na vnútroštátnej alebo miestnej úrovni.

2. vyšetrovania, v ktorých sú úradníci alebo iní zamestnanci Únie, členovia inštitúcií Únie alebo iní verejní činitelia⁷ podozriví zo spáchania trestného činu;
- b) Ak nie sú splnené požiadavky stanovené v odseku 1, Európska prokuratúra môže podať žalobu aj vtedy, ak:
1. je to relevantné pre zabezpečenie súdržnosti jednotného postupu Európskej prokuratúry v oblasti vyšetrovania a trestného stíhania, alebo
 2. existujú osobitné dôvody, z ktorých vyplýva, že Európska prokuratúra je v lepšej pozícii pokračovať vo vyšetrovaní
- a
3. zostávajúca lehota na vyšetrovanie a procesná lehota na podanie obžaloby sú v súlade s vyšetrovacími úkonmi, ktoré ešte treba vykonať, a neohrozujú riadne skončenie vyšetrovania
- c) Bez toho, aby boli dotknuté uvedené kritériá, Európska prokuratúra v zásade nerozhodne o odňatí vyšetrovania, ak sa začalo viac ako dva roky pred začatím činnosti Európskej prokuratúry v súlade s článkom 120 ods. 2 druhou vetou nariadenia o Európskej prokuratúre.
- d) Európska prokuratúra v každom prípade rozhodne o odňatí vyšetrovania patriaceho do jej pôsobnosti, ak s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi dosiahne dohodu o odňatí.

⁷ Pojem „verejný činiteľ“ sa v tomto prípade používa v súlade s definíciami stanovenými v článku 4 ods. 4 a odôvodnení 10 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1371 z 5. júla 2017 o boji proti podvodom, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, prostredníctvom trestného práva (smernica o ochrane finančných záujmov) a v článku 2 písm. a), b) a c) Dohovoru Organizácie spojených národov proti korupcii, vrátane úradníkov verejnej medzinárodnej organizácie.

PRÍLOHA 3: USMERNENIA KOLÉGIA EURÓPSKEJ PROKURATÚRY O KRITÉRIÁCH NEODŇATIA VECI EURÓPSKÝMI DELEGOVANÝMI PROKURÁTORMI

Európsky delegovaný prokurátor zohľadní tieto usmernenia pri rozhodovaní o neodňatí veci v súvislosti s trestnými činmi, ktoré poškodili alebo pravdepodobne poškodia finančné záujmy Únie v sume nižšej ako 100 000 EUR v súlade s článkom 27 ods. 8 nariadenia o Európskej prokuratúre:

Bez toho, aby boli dotknuté právomoci stálej komory v tejto veci, európski delegovaní prokurátori nezávisle a bez zbytočného odkladu rozhodnú o neodňatí veci týkajúcej sa takých trestných činov okrem prípadu, ak:

- a) sú verejní činitelia, definovaní v článku 4 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1371 z 5. júla 2017 o boji proti podvodom, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, prostredníctvom trestného práva, podozriví zo spáchania trestného činu v akomkoľvek postavení;
- b) sa vyšetrovanie týka zločineckej organizácie podľa článku 22 ods. 2 nariadenia o Európskej prokuratúre;
- c) Vyšetrovanie by mohlo mať dôsledky na úrovni Únie alebo by mohlo poškodiť povesť Únie vrátane prípadov, keď by povesť Únie mohla byť ohrozená na vnútroštátnej alebo miestnej úrovni.
- d) má vyšetrovanie cezhraničný rozmer zahŕňajúci najmenej dva zúčastnené členské štáty, v dôsledku čoho má Európska prokuratúra ako jeden úrad efektívnejšie postavenie pri vyšetrovaní a trestnom stíhaní;
- e) má vyšetrovanie cezhraničný rozmer zahŕňajúci zúčastnené členské štáty, ako aj členské štáty, ktoré sa nezúčastňujú na zriadení Európskej prokuratúry, a/alebo tretie krajiny a vnútroštátne orgány nevykonali žiadny relevantný úkon alebo sa vyšetrovanie značne oneskoruje;
- f) Vnútroštátny orgán nevykonal a je nepravdepodobné, že vykoná, alebo nie je schopný vykonať relevantné úkony na účely celkovej náhrady škody spôsobenej na finančných záujmoch Únie;
alebo
- g) je potrebné neodkladne riešiť jednu alebo viaceré z nasledujúcich situácií a príslušný vnútroštátny orgán nevykonal relevantné úkony a je nepravdepodobné, že úkony vykoná, alebo nie je schopný ich vykonať na účely jej riešenia:
 1. existuje konkrétne riziko, že zisky z trestného činu sa stratia, predajú, prevedú alebo sa akokoľvek znemožní ich zabavenie;
 2. existuje konkrétne riziko, že by sa podozrivá(-é) osoba(-y) mohla(-i) pokúsiť uniknúť, alebo sa skutočne pokúša(-jú) uniknúť trestnému stíhaniu a spravodlivosti;

3. existuje konkrétne riziko, že jeden alebo viacerí kľúčoví svedkovia budú zastrašovaní, bude im ublížené, alebo budú akokoľvek oslovení, aby zmenili svoju výpoveď;
4. existuje konkrétne riziko, že významné dôkazy budú zničené, zatajené alebo akokoľvek nedostupné
5. existuje riziko, že škoda na finančných záujmoch Únie bude vyššia.

PRÍLOHA 4: USMERNENIA O KRITÉRIÁCH PRE POSTÚPENIE VECÍ PRÍSLUŠNÝM VNÚTROŠTÁTNYM ORGÁNOM

Podľa článku 34 ods. 3 a v súlade s článkom 9 ods. 2 nariadenia o Európskej prokuratúre vydá kolégium všeobecné usmernenia, ktoré stálym komorám umožnia postúpiť vec príslušným vnútroštátnym orgánom v týchto prípadoch:

- ak sa kolégium v súvislosti s trestnými činmi, ktoré poškodili alebo pravdepodobne poškodia finančné záujmy Únie v sume nižšej ako 100 000 EUR, domnieva, že vzhľadom na stupeň závažnosti trestného činu alebo zložitost' konania v konkrétnej veci nie je potrebné vyšetrovanie alebo trestné stíhanie vo veci na úrovni Únie a že je to v záujme efektívnosti vyšetrovania alebo trestného stíhania
- pokiaľ ide o trestné činy uvedené v článku 3 ods. 2 písm. a) a b) smernice (EÚ) 2017/1371, keď škoda, ktorá bola alebo pravdepodobne bude spôsobená na finančných záujmoch Únie, nepresahuje škodu, ktorá bola alebo pravdepodobne bude spôsobená inej obeti.

Podľa článku 34 ods. 3 štvrtého pododseku nariadenia o Európskej prokuratúre zahŕňa takéto postúpenie aj akékoľvek neoddeliteľne spojené trestné činy, ktoré patria do právomoci Európskej prokuratúry, ako sa uvádza v článku 22 ods. 3.

1. Trestné činy, ktoré poškodili alebo pravdepodobne poškodia finančné záujmy Únie v sume nižšej ako 100 000 EUR

Pokiaľ ide podľa článku 34 ods. 3 prvého pododseku nariadenia o Európskej prokuratúre o trestné činy, ktoré poškodili alebo pravdepodobne poškodia finančné záujmy Únie v sume nižšej ako 100 000 EUR, stála komora môže postúpiť vec príslušným vnútroštátnym orgánom okrem prípadu, ak:

- a) sú verejní činitelia, definovaní v článku 4 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1371 z 5. júla 2017 o boji proti podvodom, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, prostredníctvom trestného práva, podozriví zo spáchania trestného činu v akomkoľvek postavení;
- b) sa vyšetrovanie týka zločineckej organizácie podľa článku 22 ods. 2 nariadenia o Európskej prokuratúre;
- c) by vyšetrovanie mohlo mať dôsledky na úrovni Únie alebo by mohlo poškodiť povest' Únie vrátane prípadov, keď by povest' Únie mohla byť ohrozená na vnútroštátnej alebo miestnej úrovni;
- d) má vyšetrovanie cezhraničný rozmer zahŕňajúci najmenej dva členské štáty, ktoré sa zúčastňujú na zriadení Európskej prokuratúry, a/alebo zahŕňajúci zúčastnené aj

- nezúčastnené členské štáty a/alebo tretie krajiny, dôsledku čoho má Európska prokuratúra ako jeden úrad efektívnejšie postavenie pri vyšetrovaní a trestnom stíhaní;
- e) možno sa odôvodnene domnievať, že vnútroštátny orgán nevykoná relevantné úkony na účely celkovej náhrady škody spôsobenej na finančných záujmoch Únie
- f) je potrebné neodkladne riešiť jednu alebo viaceré z nasledujúcich situácií a možno sa odôvodnene domnievať, že príslušný vnútroštátny orgán nevykoná relevantné úkony na účely jej riešenia:
1. existuje konkrétne riziko, že zisky z trestného činu sa stratia, predajú, prevedú alebo sa akokoľvek znemožní ich zabavenie;
 2. existuje konkrétne riziko, že by sa podozrivá(-é) osoba(-y) mohla(-i) pokúsiť uniknúť, alebo sa skutočne pokúša(-jú) uniknúť trestnému stíhaniu a spravodlivosti;
 3. existuje konkrétne riziko, že jeden alebo viacerí kľúčoví svedkovia budú zastrašovaní, bude im ublížené, alebo budú akokoľvek oslovení, aby zmenili svoju výpoveď;
 4. existuje konkrétne riziko, že významné dôkazy budú zničené, zatajené alebo akokoľvek nedostupné
 5. existuje riziko, že škoda na finančných záujmoch Únie bude vyššia.

2. Trestné činy uvedené v článku 3 ods. 2 písm. a) a b) smernice (EÚ) 2017/1371, keď škoda, ktorá bola alebo pravdepodobne bude spôsobená na finančných záujmoch Únie, nepresahuje škodu ktorá bola alebo pravdepodobne bude spôsobená inej obeti

Pokiaľ ide o trestné činy uvedené v článku 3 ods. 2 písm. a) a b) smernice (EÚ) 2017/1371, keď škoda, ktorá bola alebo pravdepodobne bude spôsobená na finančných záujmoch Únie, nepresahuje škodu, ktorá bola alebo pravdepodobne bude spôsobená inej obeti, stála komora môže na žiadosť tejto inej obete postúpiť prípad príslušným vnútroštátnym orgánom, ak:

- a) je inou obeťou verejná inštitúcia alebo orgán členského štátu a
- b) príslušný vnútroštátny orgán má lepšie postavenie pri vyšetrovaní alebo trestnom stíhaní.